

JAMARSKA REŠEVALNA SKUPINA

Marko Pršina, JK Vinko Paderšič-Batreja Novo mesto

Popularizacija jamarstva je povzročila, da se vse več mladenk in mladcev odloča za organizirani obisk pod površino zemlje. Kraški svet obiskujemo vse pogosteje, globine, ki jih premagujemo, so vse večje, čas, ki ga jamarji prebijemo v globokih jamah, pa je vse daljši. Vse to naše množično delovanje v podzemlju povečuje možnost nesreč. Ponesrečenec v jami so prvenstveno dolžni pomagati soudeleženci akcije ter jim nuditi tovariško pomoč. Kjer pa so posledice nesreče hujše in kjer tovariška pomoč odpove ali ne zadostuje, je potrebna reševalna akcija, ki jo lahko izvedejo le jamarji, ki so pri Jamarski zvezi Slovenije evidentirani kot jamarski reševalci.

Komisija za jamarsko reševanje pri JZS je do vključno leta 1977 evidentirala 39 nesreč v jamah*, ki so terjale 3 človeška življenja. Trdimo lahko, da je bilo nesreč v jamah še precej več, seveda pa niso bile vse evidentirane. Neizbrisno se nam je vtisnila v spomin doslej največja jamarska nesreča v Sloveniji, ki se je zgodila prav na Dolenjskem – tragedija v jami Bilpa pri Kočevju, ki je zahtevala kar 4 človeška življenja.

Vzroki nesreč so lahko zelo različni – izrabljene vrvi in lestvice, nevarovanje ali slabo varovanje plezajočega, sproženi kamni, napačna uporaba jamarskih pripomočkov, zasuti rovi, izpuljeni klini, odkrušeni oprimki, zastrupitev s CO itd. Nesrečam primerno je tudi reševanje, ki so ga doslej izvajali soudeleženci akcije, vaščani, gasilci, delavci milice, jamarji ter člani jamarske reševalne skupine.

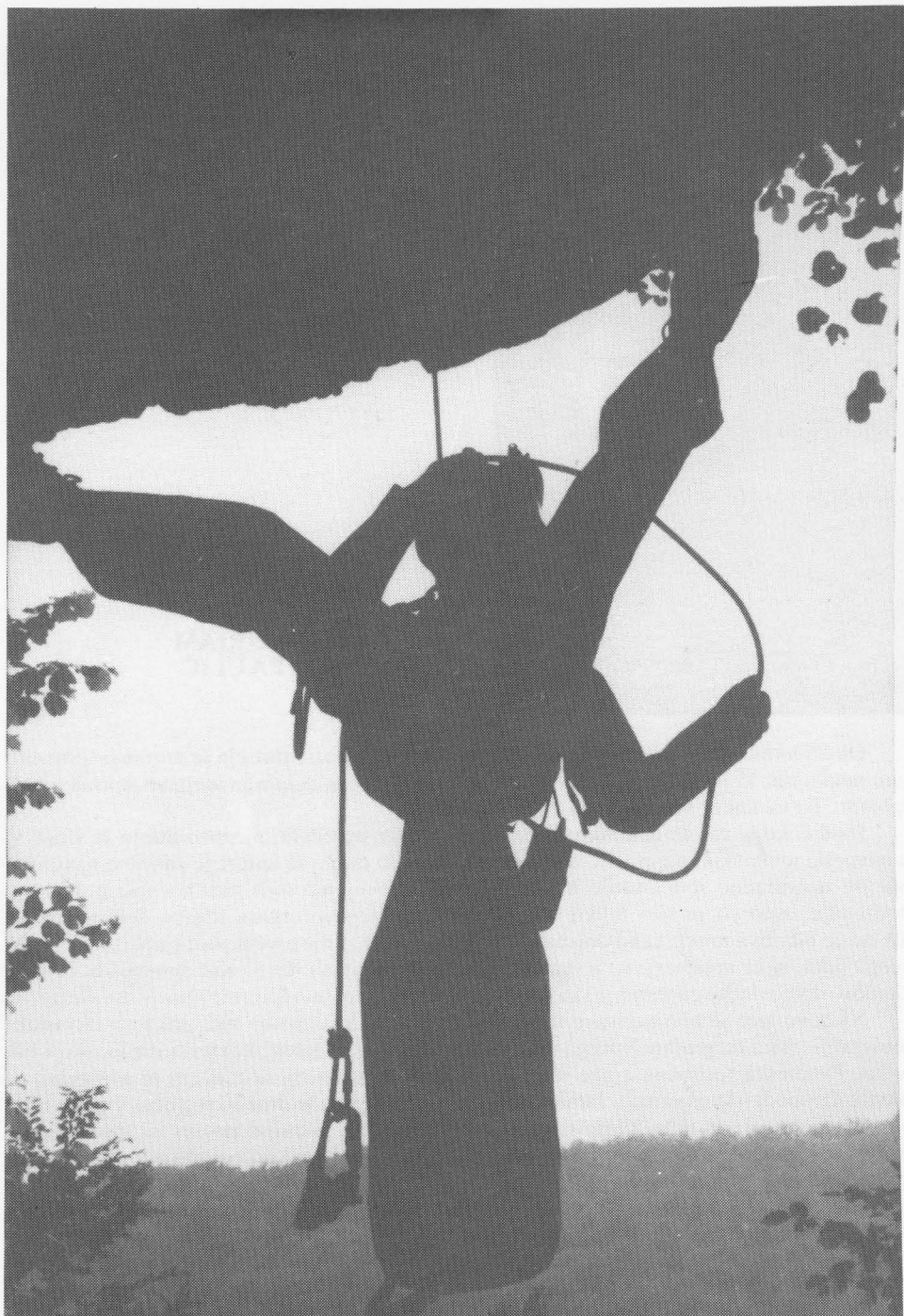
V letošnjem letu sta bili odmevni predvsem dve nesreči: v prvi je nejamar ob spustu v brezno uporabljal preperete vrvi ter padel v brezno, v drugi pa se je nesrečni jamar-potapljač zapletel v lastne vrvi, kar je bilo zanj usodno. Reševanje slednjega je trajalo skoraj mesec dni, kar je povzročilo tudi sorazmerno velike stroške.

Specifični pogoji jamarskega raziskovanja narekujejo razvoj posebne jamarske tehnike, ki se je iz svoje banalne preprostosti v preteklosti razvila v moderno, varno ter učinkovito vravno tehniko. Le-ta nudi možnost globljega prodiranja v zemeljsko notranjost, omogoča hitrejšo in varnejše delo, zahteva pa boljšo psihofizično pripravljenost. Jamarji končno lahko legalno kupujemo opremo pri obrtniku iz Izole. Izkušnje so pokazale, da je zelo primerna za delo v planinskih diverzantskih, mornariških ter inženirskih enotah JLA, pri enotah teritorialne obrambe ter civilne zaščite, ki so specializirane za reševanje ljudi in imetja z višjih nadstropij stanovanjskih hiš. Seveda pa navedena oprema pomeni osnovni pripomoček za delo članom gorske reševalne službe, alpinistom, gasilcem, jadralcem, zmarjarjem, jamarjem ter za varovanje pri delu na višinah. Zavedati se moramo, da kvalitetna oprema ob uporabi primerne znanja varuje naša življenja. In v skrajnem primeru jih tudi rešuje.

Da bi lažje odpravljali posledice morebitne jamarske neseče, smo člani našega kluba sprožili pobudo pri sekretariatu za ljudsko obrambo občine Novo mesto, kjer smo pri odgovornih naleteli na razumevanje. Z našim znanjem in opremo, katere nabavo nam je omogočil sekretariat, se bomo vključili v delovne programe enot civilne zaščite. S primerno opremo, organizacijo ter strokovno usposobljenostjo reševalne skupine bomo zagotovili pripravljenost ekipe, ki bo sposobna ukrepati ob morebitnih nezgodah, elementarnih nesrečah, požarih, skratka v vseh primerih, ko je potrebno reševati ljudi ali imetje z višin ali iz globine.

Seznam članov, ki so usposobljeni za reševanje in so člani jamarske reševalne skupine bo dostavljen centru za obveščanje pri sekretariatu za ljudsko obrambo (tel. 21-040 ali 985), Upravi za notranje zadeve Novo mesto (tel. 21-080), Postaji milice Novo mesto (tel. 21-400) ter oddelkom milice Dolenjske Toplice, Šentjernej in Žužemberk.

* Naše jame, št. 19/1978

Vhodni previs
(Foto: Andrej Hudoklin)